

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 26.6.2006

Číslo: Ročník 16 (2006), Číslo 2

Sekce: Přílohy

Název článku: Ohlédnutí za rekvalifikačním kurzem

Autor: Alena Součková

Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=718>

Ohlédnutí za rekvalifikačním kurzem

Alena Součková

Koncem května převzalo šestnáct účastníků rekvalifikačního kurzu Odborný knihovník – informační pracovník osvědčení o absolvování. Kurz byl pořádán vzdělávacím centrem Profit klub, v.o.s., Hradec Králové ve spolupráci se Studijní a vědeckou knihovnou v Hradci Králové.

Od února do května ve čtrnáctidenních intervalech se scházeli posluchači k přednáškám a praktickým cvičením z knihovnické a informační práce. Mezi účastníky (mezi ženami byl jeden muž) převažovali lidé se zájmem o knihovnickou profesi, kteří knihovnu znali prozatím jako uživatelé. V průběhu výuky se postupně seznamovali s odbornými činnostmi, které se v knihovnách a informačních institucích vykonávají a jsou potřebné pro zajištění kvalitních služeb pro veřejnost. Mnohé procesy totiž běžný návštěvník knihovny ani nepostřehne (oblast zpracování fondů, uchovávání a ochrana dokumentů, používání moderních informačních technologií apod.). I pro účastníky, kteří již v knihovnách pracují (městská knihovna, pobočka velké městské knihovny, dobrovolná knihovnice obecní knihovny), přinesl kurz ucelenou orientaci v oboru a znalosti dalších činností, kterým se dosud nevěnovali. Kurz byl členěn do pěti tematických bloků, každý blok byl uzavřen dílčí zkouškou. Výsledky testů, písemně zpracovaná rešerše a úspěšný závěrečný pohovor byly podkladem pro hodnocení.

Kurz v rozsahu 160 hodin se v Hradci Králové konal poprvé a zkušenosti prvních absolventů daly vyučujícím další podněty. Účastníky byl kurz hodnocen jako přínosný – k rozšíření znalostí a dovedností i k možnosti hledání nového pracovního uplatnění. Neboť i v knihovnách s uplatněním nových informačních a komunikačních technologií stoupají nároky na kvalifikaci jejich pracovníků.

V případě dostatečného zájmu bude kurz opět pořádán.

Bližší informace k obsahovému zaměření podá odd. služeb knihovnám: PhDr. Alena Součková (tel: 495 514 525, e-mail: <mailto:alena.souckova@svkhk.cz>), k organizačním podmínkám vzdělávací centrum Profit klub: paní Jana Veselá, tel: 495 538 564).

V dalším textu přinášíme práce účastníků rekvalifikačního kurzu na téma:

Když se řekne knihovna...

Knihovna je pro mne v dnešní době místem setkávání, komunitní centrum, kde se setkávají lidé stejného nebo podobného zájmu. Lidé, kteří jsou zvědaví a chtějí se něco dozvědět.

Petra Stránská

Knihovna je brána vzdělanosti.

Eliška Danielová

Vaše knihovna byla pro mne bezpečným přístavem, do kterého jsem se ráda vracela, a proto bych uvítala šanci zakotvit i „U Přívozu“. Do té doby mohu vylepšovat „svoji loď“, a to i díky materiálům, které jsem získala za uplynulé čtyři měsíce.

Eva Kolenová

Díky knihovně mám práci, která mě baví. Mám možnost ukazovat dětem, že je i jiný způsob trávení volného času než u televize nebo u počítače. Díky knihovně mám doma neustále stohy knih, které čekají na přečtení, a tím pádem mám také postaráno o příjemně strávený volný čas.

Dagmar Grňová

Když se řekne knihovna, můžeme říci i romantika, dobrodružství. Nehledali byste je tam? Ne všichni se soustředí na čtení, na monitor, ale podléhají i touze po rozptýlení, odreagování od bitvy slov, myšlenek, zpráv, informací. Valí se na vás a vy čekáte, kdo odtrhne oči, kdo bude vaším spojencem. Knihy jako kulisa pro seznámení? A proč ne? Mně se to stalo. Vám ne? Tak třeba příště...

A proto když se řekne knihovna, nejsou to pro mne jen knihy bez konce, ale i jedna vzpomínka

...
Mgr. Jitka Křížková

KDO JSEM?

Kolik příležitostí má růže?
Co zbylo z anděla?
Proměny, proměny. Antiko!
Proč slunéčko sedmítečné kouše?

Kolik slov znal Čapek, kolik Skácel?
Co nutí tě číst druhý díl?
Largo desolato, pane Havle.
Proč co znáš, ti nikdo neukradne?

Kolik žen miloval Gauguin?
Co které jméno znamená?
Kámen a bolest, Rodine.
Proč se z dějinných bitev nepoučíme?

Kolik je na světě řek?
Co zpívá ve své písni Eric Clapton?
Zpíváno z dálky, pane Halasi, Tears in heaven.
Proč umíme tak málo naslouchat?

Zastav se, najdi místo...
...jsem tu pro TEBE, kdo se ptáš.

KNIHOVNA

Mgr. Markéta Linková

Když se řekne knihovna... představím si dům. Ne však takový betonový, studený a kovový, ale starý, s opotřebovaným vyřezávaným dřevěným schodištěm, po kterém léta přicházejí návštěvníci. Dům, který je plný nádherných knih, uložených v dřevěných regálech, které voní papírem, lepidlem a tiskařskou barvou, prostě novotou. Některé však voní i stářím. A ty mám nejraději. Staré knihy, které vypovídají o dávné minulosti, vypráví staré příběhy, mají zvláštní, tajemnou příchut'. Otevírám je s úctou a opatrně. Tají se mi dech při pohledu na staré písmo, na krásné ilustrace. Jsou to knihy, které mají duši. Mají svůj příběh, který léty nestárne...

Když se řekne knihovna... představím si také malou vesnickou knihovničku, která je zpravidla plná románků nejen pro –náctileté, ale i dříve narozené. Knihovna, kde má své místo romantika i dobrodružství. Knihovna. Kde knihy půjčuje stále usměvavá knihovnice. Knihovna, kterou si děti samy vyzdobí svými obrázky a výtvary. Knihovna, kde je spousta pohádek i něco na poučení.

Takovou malou knihovničku máme i u nás v Mokřém. Je opravdu malinká, ale zato má duši a své neodmyslitelné místo v naší vesnici.

Dáša Honsnejmanová

„...Kniha jako by do naší uspěchané doby už vůbec nepatřila. Je pomalá. Symbolem našich let je spíše obrazovka. Číst, to je jako chodit pěšky. A sedět před obrazovkou je něco jako sedět za volantem. Když si člověk sedne za volant, je u cíle raz dva.

Chodit pěšky je nepohodlné. Namáhavé. Ale ten, kdo jde pěšky, ten toho zato vidí! Může se pustit pěšinkami a vychutnávat jejich ticho a vůně a šelesty a tajemství. Může vychutnávat jejich zákruty, které nepozná po dálnici rovné jako pravítko.

Nad knihami a nad pěšinkami se zpomalí čas. Chodec i čtenář žijí pomaleji, ale déle.

S názorem pana spisovatele Františka Nepila (Dobré a ještě lepší jitro, kapitola O čtení) se ztotožnila Blanka Valešová

Když slyším slovo knihovna, hned se vrátím do dětství a představím si obrovské zelené skříně, ve kterých měla moje babička uloženy knihy „místní lidové knihovny“. Vůně knih a jejich pečlivé uspořádání v policích mě provází dosud.

Jako dospívající jsem četla opravdu ráda. Měla jsem knihy svoje, i ty půjčené z „babiččiny“ knihovny. Často jsem za měsíc přečetla i čtyři knížky.

Nyní se snažím přenést lásku ke knihám na své děti. Bojuji sice s pohodlím videa a počítače, ale doufám, že nakonec uspějí. Každý večer se obě schoulí do postýlek a poslouchají pohádky na dobrou noc.

S manželem máme doma hodně knih. Jsou rozesety po celém domě. Už se moc těším, až jim vybudujeme jednu místnost, kam je dáme od podlahy až k dřevěnému stropu. Pořídíme si velkou stojací lampu a pohodlná křesla a s výhledem na náš ořešák budeme v důchodu číst...

Radka Koblížková

Slovo knihovna pro mne znamená vždy představu množství knih – ať už je to ta knihovna, kterou máme doma, nebo ta, kterou navštěvuji jako veřejnou instituci. Je jakýmsi zdrojem, pramenem informací, k němuž se mohu vždy spolehlivě vydat, když tyto informace potřebuji. Současně je i místem, kam se mohu vydat v případě, že nehledám informace, ale pátrám jen po zajímavé a poutavé knize, která se má stát mým společníkem a s níž chci následně prožít příjemné chvíle.

PaedDr. Eva Rejchrtová

Knihovna je pro mne místo odpočinku a pohody. Možnost nemyslet jen na takové věci, jako je nákup (co dnes k večeri, zas nemám vyžehleno, koupelna volá po vydrhnutí... atd.). Při odchodu z knihovny s vypůjčenými knihami nemohu vlastně nic moc nakupovat (zamazala bych či, nedej Bože, zamastila vypůjčené tituly). Odpadají i jakékoliv pochůzky po úřadech a jiné „příjemné“ akce. Knihy a moje záda toho zase tolik neunesou (a když jedu na kole, kolikrát vypadám jako dostavník). V knihovně zásadně nespěchám (snažím se přijít tak, abych měla možnost si v klidu vybrat či jenom se porozhlédnout). Je to zkrátka svět ve světě. Je to pro mne příjemná vůně knih i obalů (samozřejmě je to věc osobního názoru). Když jsem byla malá, při příležitosti jakéhokoliv onemocnění (je jasné, že myslím něco jako nachlazení či drobná chřipka) jsem si domů přinesla kupku knih a mohla se pustit do čtení. Únavou usnout, popít čaj a sníst něco na zub a znovu se pustit do čtení (všichni určitě známe ten pocit bezpečí ve vyhřátém pelíšku, když ještě venku třeba pršelo a vy jste nikam nemuseli, jen kdyby ty drobečky sušenek tolik nepíchaly).

Knihovna pro mne znamená možnost něco se dozvědět, pobavit se a přijít na nové myšlenky. Je zvláštní, že i když máme doma mnoho knih (naše knihovna je poměrně rozsáhlá), stejně si cestu do knihovny najdu. Pravidelně doma knihovnu přerovnááme a uklízíme (knihy nekontrolovatelně

přibývají). S manželem máme rozdílný přístup k třídění a zařazování jednotlivých titulů, a tak se často stává, že si z knihovny přinesu stejnou knihu, jakou máme doma (muž či já jsme knihovnu přerovnali a už se v ní nedá nic najít, ale já to dělám údajně špatně, no to jsem zvědavá, jak příští úklid dopadne).

Pavλίna Kutějová

Když se řekne knihovna... Je to můj druhý domov, je to setkávání a vzpomínka na spoustu skvělých lidí, kolegů, čtenářů a těch, kteří přijíždějí na různé akce knihovny a překvapují svojí skromností a upřímností. Když jsem tuto profesi chvíli nemohla vykonávat, teprve jsem poznala, jak strašně mi chybí. Díky skvělým lidem jsem se k tomuto povolání mohla vrátit.

Věra Bouzková

Knihovna pro mne znamená místo pro duševní relaxaci. Vždy si tam odpočinu od všedních starostí a atmosféra knihovny na mě dýchne vždy pohodu. Návštěvou knihovny se mi vlije do žil nová dávka energie, díky níž zvládnou právě ty všední starosti, které má každý z nás.

Gabriela Šplíchalová

Knihovna je žena, po které mohou sáhnout všichni. I já, když jsem sám. Je laskavá, milá a poradí. Symbióza je důležitá, protože jinak se ze mne stane opice. A co by se stalo z vás?

Lukáš Málek

Mám li vyjádřit, čím je pro mě knihovna, musím nejdříve říci, čím je pro mě kniha:

Kniha je moudrost tisíců let,
Kniha je krása co zdobí svět,
Kniha je jahoda sladká jak med,
Kniha je pohádka, co život potěší,
Kniha je radost jak dětský smích,
Kniha je láska, co musím mít!
A tak jako knihu musím mít i knihovnu!

Dovolte mi tři krátká zamyšlení.

Z pohledu čtenáře pro mě knihovna znamená především relaxaci. Možnost v klidu a v pohodě „vychutnat“ příjemné prostředí, probírat se knihami, nahlížet do lidských osudů, cestovat po světě, dozvídat se nové informace. Informace, které čekají na ty, kdo vědět chtějí. A jako „třešnička na dortu“ je náruč knih, které si odnáším domů, a nemohu se dočkat, až se začtu do dalších příběhů a dostanu se s knížkou „do jiného světa“. Ano, knihovna je pokladnicí vědomostí, ale také oázou, kde odpočívám, oázou, kde se nespíchá, kde se čas zastaví...

Z pohledu knihovnice obecní knihovny je pro mě knihovna náplní volného času a vlastně i možností jak poznat „cestu knihy“, než se dostane ke čtenáři, a tedy i ke mně. A nejmilejší činnost v knihovně? Je jich určitě víc, ale nad přípravou soutěží pro děti, akcemi pro dospělé vítězí první setkání s knihami. Okamžik, kdy knihy ještě „voní“ novotou, skrývají svá tajemství a my se s kolegyní nedočkavě těšíme, až je odhalíme a předáme našim čtenářům. Myslím, že obsahovou analýzu dokumentu provádíme v naší knihovně opravdu velmi, velmi důkladně! Nejenže knihy prolistujeme, přečteme záložky, ale hlavně se soustředíme na nějakou tu kapitolu, či přesněji kapitoly, a nevnímáme ani, jak čas utíká a utíká... Není větší pochvaly, než když přijdou čtenáři vracet knížky a přidají onu báječnou větu – „to jsem si zase počítla!“. Je to ta největší odměna za všechny čas, který knihovně s kolegyní věnujeme, a důkaz, že jsme při výběru knih postupovaly správně, s ohledem na potřeby uživatelů knihovny.

Z pohledu pracovnice pobočky Knihovny města Hradce Králové je pro mě knihovna jednoznačně zdrojem informací, ať již knihovnických, o nových službách uživatelům či poznávání moderních způsobů práce s knihou a se čtenáři. Ale především zdrojem informací o tom, jak pracovat s počítačem, abychom mohli čtenářům poskytovat stále lepší služby. Informací, ale často

nesourodých, roztržitých a pro neškoleného knihovníka někdy nepochopitelných. I proto jsem se přihlásila do tohoto kurzu, abych získala informace přehledné, na sebe navazující, od základů knihovnické práce až po nejmodernější výhledy ve službách knihoven.

Všechny nové poznatky mohu zúročit i při práci v obecní knihovně, protože i zde se stal počítač naším nepostradatelným pomocníkem. Pokusit se přiblížit naši knihovnu, když ne hodně, tak alespoň trošičku, novému modernímu trendu v knihovnách 21.století, kde čas nejenže nestojí, ba ani neutíká, ale uhání tryskem...

Čím je tedy pro mě knihovna?

Láskou, koníčkem i zaměstnáním!

Danuše Kolářová

Knihovna je chrám, kam chodím ke svatému přijímání.

Uživatelkou knihovny jsem od sedmi let. Vůbec si neumím představit život bez knih. A knihovník, to je pro mne někdo jako kněz, pastor, guru, imám, láma a kdovíkdo ještě... Pouze s tím rozdílem, že knihovník slouží bohu jménem Poznání.

Klobouk dolů, před vámi, knihovníky!

Ale abych nezapomněla na to nejdůležitější. Děkuji Vám.

Ilona Hučíková

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz · studovna@svkhk.cz · <http://www.svkhk.cz>